J 2982

Digitized by Google

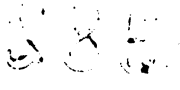

Digitized by Google

Digitized by Google

J 2982

Nevenke

Spjevao

August Harambašić

39

Zagreb 1892
Naklada kr. sveuč. knjižare Fr. Suppana
(R. F. Auer)

Tisak Antuna Scholza u Zagrebu.

Digitized by Google

Kr. sveučilištna knjižara Fr. Suppana
R. F. Auera u Zagrebu.
Skladište papira riečke tvornice
Smitha i Meyniera.
I. hrv. skladište papira, pisaćih i risaćih sprava.

Basne od V. Z. Maržika 40 nč.
Bugarske pjesme od Aug. Harambašića 60 nč.
Cvieće i ljubav ili značenje cvieća u pjesničkih kitica 70 nč.
Don Quixota de la Mancha od M. Cervantesa for. 1.80, vez. f 2.10 i f. 2.40.
Hromi djavo, za mladež, sa 55 sl., 80 nč.
Izabrane priče Andersenove 80 nč.
Izabrane pripovjesti narodne, sa slikami, B. Nemcova, I. dio 75 nč., II. dio for. 1.30.
Kohan i Vlasta od F. Markovića 40 nč.
Konrad Wallenrod od A. Mickievicza 15 n.
Liepa naša domovina, zemljopisne slike od D. Hirca 80 nč.
Lov na lavove, priredio Lj. Tomšić 40 nč.
Mala hrv. pjesmarica, sbirka rado pjevanih pjesama 15 nč., uvez. 25 nč., sa zlatorezom 40 nč.
Narodne pjesme o boju na Kosovu od A. Pavića for. 1.—.
Našinke, pjesme Gj. Klarića II.—, 20 nč.
Osman Ivana Gundulića, s pjevanjima XIV. i XV. Ivana Mažuranića, pri-

Digitized by Google

Nevenke

Spjevao

August Harambašić

214355

Zagreb 1892.
Naklada kr. sveuč. knjižare Fr. Suppana
(R. F. Auer).

Digitized by Google

J 2982

Tisak Antuna Scholza u Zagrebu.

SLOVANSKÁ KNIHOVNA
3186110221

Digitized by Google

rebu.

Onoj, koju više ljubim,
No da bi mi duša bila,
Nek je ovo malo cvieća,
Što ga ubra moja vila.

Digitized by Google

Digitized by Google

I

Već je na mom srcu bio
Hladan mraz i led,
Pa ga opet raztalio
Tvoga oka gled,
Te već dulje nije moglo
Svoga blaga krit:
Niklo cvieće, do tebe je
Hoće l' zadnje bit;
Hoće l' ocvast bez koristi
Il će doniet plod,
A da tebe razveseli
I moj mili rod.

Digitized by Google

II

Nevenke se zovu
Ove pjesme male,
Što ljepotu tvoju
Svemu svietu hvale;
Moja čista ljubav
Majka im je bila,
A sad ti ih nudi
Moja biela vila:
Primiš li ih ljubko,
Ne treba spomenut,
Da tad više ne će
Nikada povenut.

Digitized by Google

III

Odkad samo za te
Moje srce bije,
Puna mi je duša
Sladke poezije;
Blaženstva je u njoj
Čudnovata smjesa,
U njoj mi se slila
Zemlja i nebesa;
Ja sam se na život
Prenuo novovjek,
Pa sad eto ne znam,
Da l' sam Bog il čovjek.

Digitized by Google

IV

Blagoslovljen onaj časak,
Kad sam tebe, dievo mila,
Ugledao prvi puta,
Jer si čudo učinila:
Ti si mene odmah trgla
Iz mog pustog ništavila,
Preda mnom su sva nebesa
Svoja vrata otvorila,
I od tad je već mi duša
I o samom raju snila, —
Što bi istom onda bilo,
Kada bi me zavolila?!

Digitized by Google

V

Blagoslovljen onaj angjel
Prečist, nježan, liep i mio
Koj' je tebi za taj život
Svoje biće posudio;
Blagoslovljen Bog nebeski,
Koj nam je ugodit htio,
Pa je tebe toli divnu
Ovom svietu poklonio;
Blagoslovljen sav tvoj život
Svakom srećom, dobrom
svijem,
Blagoslovljen svaki časak,
Kad te samo gledat smijem.

Digitized by Google

VI

Da sam bogat, biserjem i zlatom
Od milošte prekrio bi tebe,
Pa bi za to samo jedan pogled
Kao prosjak molio za sebe;
Da sam vladar svieta vasiona,
Sve bi zemlje darovo ti svoje,
Priestol svoj i krunu bi ti dao
I tad bio rob ljepote tvoje;
Da sam Bog, svu svoju moć
nebesku
Pustio bi kojem višem Bogu,
Pa bi opet smrtan čovjek posto
Samo za to, da te ljubit mogu.

Digitized by Google

VII

Blažen otac, blažena ti mati,
Koji tobom mcgu se ponosit,
Tri put blažen, komu će te dati,
Kada dodje od njih te izprosit!
Ja ti želim, da te bude vriedan
I da svoju sreću cienit znade;
Ja te ljubim, al već znadem biedan,
Da te moram ljubiti bez nade:
Ti mi nikad ne ćeš biti druga,
Svjetska nas je razstavila zloba, —
Moja druga bit će crna tuga,
Moja sreća bit će — pustoš groba!

Digitized by Google

VIII

Na mom oku trepću
Tajne suzice,
Iz mog srca ničU
Ove pjesmice;
Ti ćeš suze utrt
Bielom ručicom,
Ti ćeš pjesme primit
Čistom dušicom,
Pa će meni zasjat
Sreće sunašce,
I obasjat tvoje
Milo srdašce.

Digitized by Google

IX

Mila si mi, kao nebu
Zviezda danica,
Mila si mi, kao cvietu
Blaga rosica;
Mila si mi, ko busenku
Skromna ljubica,
Mila si mi, ko grmečku
Ptica pjevica;
Mila si mi, ko metulju
Rujna ružica,
Mila si mi, kao bogcu
Dobra dušica.

Digitized by Google

X

Aj, da znadeš, kako li se
Mladi život gubi,
Aj, da znadeš, kako li se
I bez nade ljubi;
Aj, da znadeš, kako li se
Sreća zre umakla,
Aj, da znadeš, kako li se
Očaja sred pakla;
Aj, da znadeš, kako li se
Traži raj žudjeni:
Aj, da znadeš, možda bi se
Smilovala meni.

Digitized by Google

XI

Vidiš, dušo, na nebesih
One dvije zvjezdice,
Čini mi se, to su oči
Pokojne mi majčice;
Al već gasnu, a po cvieću
Eno sjajne rosice,
Čini mi se, majčine su
Mile, svete suzice;
Ona mene ljuto žali,
Što me rano ostavi,
I što mlad mi život gine
Ah! bez tvoje ljubavi.

Digitized by Google

XII

Ljiljani se oholo
Digli u visinu,
Ponosni su na svóju
Zamjernu bjelinu;
A ja mislim: neka im,
Nek se diče njome,
Kad nemaju premaca
Tome krasu svome,
Pa se mogu takmiti
S lierom i gjurgjicem,
Ali nikad, nikada
S tvojim bielim licem.

Digitized by Google

XIII

Travom nikle jagode,
Kao krvca rujne,
Al su glavom ponikle,
Kao da su nujne;
One ne će povjerit
Nitr tračku sjajnu,
Niti malom leptiru
Svoju sjetnu tajnu;
Ali miris odaje,
S česa bol im pusta:
Što su od njih rujnija
Tvoja divna usta.

Digitized by Google

XIV

Već mnogomu je momku
Dogodilo se isto:
Nastradalo je srce
Pošteno mi i čisto;
Božanstvena je dieva
Očarala ga svega,
Poželila ga, te sam
Poklonio joj njega;
I uzela ga mala,
Da igračku imade,
I raztrgla ga brzo
Na sićušne komade.

Digitized by Google

XV

Čitala si valjda priče
Iz iztočnih bajnih strana,
Od toliko divnih vila
I mladića sirotana;
Pa je možda s tajna milja
Mlada grud ti zadrhtala
Al ti valjda svim tim pričam
Nisi ipak vjerovala;
A gle priče sad u zbilji:
Ti si vila odabrana,
A ja jadan najjadniji
Od svih jadnih sirotana.

Digitized by Google

XVI

Pod sunašcem oka tvoga
Ničù male pjesme ove,
Milodaha ružinoga,
A čistoće liljanove;
U njih nema ništa zloga,
Niti himbe nikakove,
Sve su čara nevinoga
Poput molbe angjelove;
Svim je stalo tek do toga,
Da ljepotom tvojom slove,
Da te, željo srca moga,
Prodiče i blagoslove.

Digitized by Google

XVII

Nevenke mi nisu više
Vesele ko Ružmarinke,
Već su manje ili više
Same pjesme žalostinke;
Jer se nisu izpunile
Ni najmanje moje želje,
Ljudi su mi oduzeli
Vjeru, nadu i veselje;
Bez njih je u težkoj borbi
Sva mi snaga iznemogla:
Samo ti bi, čedo moje,
Opet mi ih vratit mogla.

Digitized by Google

XVIII

Oprosti mi, oprosti,
Što k tebi digoh oko,
Ta ja sam toli nizko,
A ti si tol visoko;
Ah! sad mi za to srce
I bol i tuga ciepa,
Ta ja sam toli biedan,
A ti si toli liepa;
I za to sada ginem
U čemernoj žalosti,
I što ti kroz plač pjevam,
Oprosti mi, oprosti!

Digitized by Google

XIX

U zelenoj se travi
Nevidljiv crvić krije,
I sunašcu se divi,
Što toli krasno sije;
On misli, da se sunce
Ne osvrće na njega,
A ono sjajnim trakom
Pozlaćuje ga svega;
I ja sam takav crvić,
Nevidljiv, nepoznati:
Daj pogledom me svojim
Razblaži i pozlati!

Digitized by Google

XX

Nisam Dante,
Ni nježni Petrarca,
Pjesma mi je
Jadna ubogarka;
Ne mogu te
Proslaviti njome,
Al ću s njimi
Takmit se u tome:
Ljubit ću te
Svoju čarobnicu,
Kao Lauru
Ili Beatricu.

Digitized by Google

XXI

Angjeli se smieše
U svom divnom raju
Kada usred ruža
Tebe ugledaju;
A od čuda ljudi
Veseli ne znadu,
Kome da prvenstvo
U ljepoti dadu;
A ja samo moram
Gorke suze liti,
Jerbo znam, da nikad
Ne ćeš moja biti.

Digitized by Google

XXII

Majčice moja,
Mučenice sveta,
Ti si mi mrtva
Već toliko ljeta;
Pa i tvoj grob mi
Toli je daleko,
A ja bi rado
Povrh njega kleko;
Al ne bi mogo
Molit s tuge same,
Za to ti, majko,
Moli Boga za me!

Digitized by Google

XXIII

Tiho je more, tiho,
Al moje srce nije,
Razjedaju ga tuge,
Kô otrovnice zmije;
Tiho je more, tiho,
Baš ko da mirno spava,
Al meni srce puca
I težka mi je glava;
Tiho je more, tiho,
Vjetriću nema traga,
A mene bura lomi,
Jer ostavi me draga.

Digitized by Google

XXIV

Gavrani su dolietali
K miloj bieloj golubici,
Hinili joj, laskali joj
I zborili klevetnici:
Da je njezin golub bieli
Ponajgori na tom svietu,
Nepostojan u svom lugu
I vrtoglav u svom lietu;
A moj golub samo gukno:
»Vjeruj im po svojoj volji,
Al ja ipak dobro znadem,
Da sam od njih sto put bolji.«

Digitized by Google

XXV

Narav mati ljubavlju nam
Sve na svietu ukrašava:
I na grobu zapuštenu
Nikne barem rosna trava;
I na tvrdu kamenu se
Barem meki mašak javi,
I u kalu močvarnome
Potočnica milo mavi;
I na trulu panju još se
Koja hvojka zazeleni, —
A ja ginem bez ljubavi,
Ajme meni, težko meni!

Digitized by Google

XXVI

Kad je mene u djetinjstvu
Koja bolest napala,
Pokojna je baka moja
Uroke mi bacala;
Al je od tad dosta vode
Hladnom Savom proteklo,
Dok me nije iznenada
Tvoje oko ureklo,
Te je mladu sva mi snaga
Klonula, iznemogla:
Sad mi već ni stara baka
Ne bi više pomogla.

Digitized by Google

XXVII

Bez tebe je moja duša
Žalostna i sjetna;
Bez tebe mi nema sreće,
Al ti budi sretna!
Budi vedra i rumena,
Kao zora ljetna;
Bez tebe ću s uma saći,
Al ti budi sretna!
I ukrasi svoga vojna,
Kao ruža cvjetna;
Bez tebe ću mlad umrieti,
Al ti budi sretna!

Digitized by Google

XXVIII

Ubrao sam malo cvieća,
Da ga tebi dadem,
Jer na svietu za te ljepšeg
Dara ne imadem;
Pa ga evo tebi nudim,
Da se kitiš njime,
Ma da nije po ljepoti
Ravno ti sa svime;
A ni rosa na tom cvieću
Začudit te ne sme:
To su moje tajne suze,
To su moje pjesme.

Digitized by Google

XXIX

Minula me na čas moja
Tuga neveselka,
Gledajući, kako maziš
Maloga angjelka;
I do tvojih nogu padoh,
Srećo mi jedina,
I već htjedoh, da zagrlim
Našeg milog sina;
I već htjedoh, da poljubim
Tvoju ruku meku . . .
Tad se prenuh, a sve pusto,
Samo suze teku . . .

XXX

Puna mi je duša
Sladkih osjećaja,
Kad se tebe sjetim,
Vilo moga raja!
Pred sobom te vidim,
Pa se s milja topim,
I da čar potraje,
Blažen oči sklopim;
Tvoja mi se slika
I u tami blista,
Kao zora jasna,
Kao rosa čista.

Digitized by Google

XXXI

Uvela je davno
Ona ruža mala,
Što si mi ju nekoč
Mile volje dala;
Uvela je samo
Za to s težke tuge,
Jerbo nije mogla
Živiti bez drûge;
Tako će uvenut
Moja ljubav živa,
Jerbo joj se tvoja
Ljubav ne odziva.

Digitized by Google

XXXII

Za Hrvatsku svoju ljubim
Vrhu svega blaga,
Ona mi je mila majka,
Sestrica i draga;
Ona mi je uz taj život
Sve na svietu dala,
U njojzi je sva divota
Mojih ideala;
Oj, a ti si ponajljepša
Vidljiva joj slika:
Budi za to moja sreća,
Budi moja dika!

Digitized by Google

XXXIII

Ne bi bilo težka jada,
Niti sinje žalosti,
Da ja imam samo malko —
Samo malko smjelosti;
Tako meni prijatelji
Neprestance govore,
Al ne mogu ipak, da mi
Jednu miso obore:
Jer ja mislim, da ti ne ćeš
Smatrati za krivicu,
Što te ljubim, obožavam,
Kao kakvu božicu.

Digitized by Google

XXXIV

Srcu mome sudjeno je,
Da za uviek samo pati,
Jerbo ništa drugo ne zna,
Nègo samo uzdisati;
Ono bije toli burno,
Da sve drhću grudi lomne,
A ne znade svome zlatu
Reći svoje želje skromne;
Jer mu nije drzovitost
Nego čista ljubav mati, —
Ali miruj, srce moje,
Bog će ti se smilovati.

Digitized by Google

XXXV

Moja ljubav nije slaba,
Kao ljubav običajna,
Nego čista i duboka,
Neprolazna i bezkrajna;
Ja tu ljubav tebi nudim
I s njom vjernost sve do groba,
Uništit je nikad ne će
Ljudska zavist, ljudska zloba;
Jer ta ljubav jedina je
Božanstvena kćerka raja,
Pa ni poslje same smrti
Ne će njojzi biti kraja.

Digitized by Google

XXXVI

Kraj Hrvatske, majčice mi
Premile i zlate,
U mom srcu nema mjesta,
Nego samo za te;
Vi ste meni do dvie zviezde,
Kojima se divim,
Te rad kojih samo želim,
Da na svietu živim;
I Hrvatskoj ja ću život
Svoj posvetit cieli:
Do tebe je, da li hoćeš,
Da ga s tobom dieli.

Digitized by Google

XXXVII

Za ti nudim, dievo mila
Polu srca svog,
Jer te ljubim neizmjerno,
Svjedok mi je Bog;
Drugu polu Hrvatskoj sam
Davno dao već,
Pa sad želim za vas živit,
Za vas u grob leć;
Mila majka primila je
Polu srca mog,
Da l' ćeš i ti drugu primit,
To zna samo Bog.

Digitized by Google

XXXVIII

Za ti primiš ove pjesme,
Kao što ih nudim tebi,
Ni sa carem najmoćnijim
Mienjao se sretan ne bi;
A gle, ja ti čistu ljubav,
Tvrdu vjeru nudim s njimi,
Oj, ne prezri njih, ne prezri,
Već ih toplim srcem primi,
Pa mi vjeruj, da ti nikad
Ne ću svojom vjerom krenut,
Kao što ni ove pjesme
Ne će nikada povenut.

Digitized by Google

XXXIX

Svaki mi je danak ružan,
Kad ne mogu vidit tebe,
Zlovoljan sam sav i tužan,
Sve me nešto srce zebe:
Što li radiš, što je tebi,
Da mi možda nisi bolna?
Da te možda smrt mi ne bi
Ugrabila neumolna?
Pa se onda prekoravam,
Što ne mogu svladat sebe,
Van što odmah očajavam,
Kad ne mogu vidit tebe.

Digitized by Google

XL

Samo jedno rad bi znao,
Prekrasna djevojčice:
Što ti misliš, kada čitaš
Moje tužne pjesmice?
Je l' ti barem malko žao,
Što sam toli nesretan,
Što sve venem kao cvietak
Zapušten i samotan?
Il se možda samo smiešiš
Mojoj težkoj nevolji?
Il je na njih muk prezirni
Tvoj odgovor najbolji?

Digitized by Google

XLI

Smiluj mi se! Ja te molim,
Kao što se moli Bog;
Smiluj mi se! Budi sreća
Cieloga života mog!
Ljubav, vjera, otačbina,
Ideali moji svi,
Sadašnjost mi i budućnost,
Sve si to mi samo ti!
Smiluj mi se! Pa ću tada
Hvalit Bogu, što sam živ;
Bez tebe sam zadnji slabić,
Oj, a s tobom bit ću div!

Digitized by Google

XLII

Usnulo je sve na svietu,
Mirno spava cieli grad,
Samo ja još evo bdijem,
Jer me mori težak jad.
Oj, a za što? Za što moje
Trudne oči bježi san?
Jerbo znadem, što će opet
Sutrašnji mi doniet dan:
Doniet će mi gorku zbilju,
Što ju već odavno znam,
Da moj život nema svrhe,
Dokle god sam sam te sam.

Digitized by Google

XLIII

Kad god vidim na tom svietu
Ubogoga prosjaka,
Gdje od brata sretnijega
Koji novčić moljaka,
Tada sav taj život pojmim
I sav njegov smisao,
Te mi uviek na um pada
Samo jedna misao:
Ovaj sviet je za sve ljude
Božja milost stvorila,
Ljubav ga je kom u pako
Kom u raj pretvorila.

Digitized by Google

XLIV

Moja sudba prečemerna
Ne će da se popravi,
Moja tuga neizmjerna
Ne će da me ostavi;
Moje želje uzdisane
Ne će da se uduše,
Moje oči zaplakane
Ne će da se osuše;
Moje sunce željkovano
Ne će da se pomoli,
Moje čedo milovano
Ne će da me zavoli.

Digitized by Google

XLV

Ja sam tebi dosta cvieća
Često put poklonio,
A za sve to od tebe sam
Samo ružu dobio;
Al ti više nemaš moga
Cvietka niti jednoga,
Dok ja tvoju ružu čuvam
Poput blaga kakvoga;
Što to znači, mila moja,
To se lako pogodi,
Al nek od tog odgovora
Svakog Bog oslobodi!

Digitized by Google

XLVI

Propalo je sve u mraku
Zaboravnosti,
Nigdje tračka, nigdje zviezde
Jasne svjetlosti;
Tvoja ljubav bješe meni
Zviezda premila,
Pa i ona za oblak se
Davno sakrila,
Bez nje sad u susret idem
Samim nesrećam,
Svud je mrak, a ja se više
Nje ni ne sjećam.

Digitized by Google

XLVII

Oj, da smijem samo jednom
Kleknut pred tebe,
Molio bi samo jednu
Milost za sebe,
Molio bi, da mi rekneš,
Da me ne voliš,
Da bar time moje težke
Jade utoliš,
Jer bi tada barem znao,
Da se savladam,
Da na svietu ničemu se
Više ne nadam.

Digitized by Google

XLVIII

Kao morska pučina
Čista i prozirna,
Dok je bura ne krene,
Duša ti je mirna;
Al kad bura ljubavi
Tvoju dušu smuti,
Nikad te ne snašao
Jad i čemer ljuti,
Nego dao onaj Bog,
Koji srca strelja,
A da se ne potopi
Ladja tvojih želja.

Digitized by Google

XLIX

Oj, da nema ljubavi,
Ne bi ni ja strado,
Već bi brzo skončao
Svoje žiće mlado;
Al ja nisam kukavac,
Da mi klone snaga,
Pa da za to očajam,
Što me ne će draga:
Još i od nje draža je
Hrvatska mi mati,
Za nju ću i živiti
I umrieti znati.

Digitized by Google

L

Samo jedna i jedina
Mala riečca »da«
Mogla bi me izbaviti
Iz sveg moga zla;
Al ja znadem pouzdano
I odavno već,
Da me ne ćeš uslišati,
Da je ne ćeš reć;
Pa bar reci onu drugu
Malu riečcu »ne«,
I dokončaj moje nade,
Al i jade sve.

Digitized by Google

LI

I tvoj život nije bio
Nego jad i kin,
Majko, majko, al da vidiš,
Što ti trpi sin,
Ti bi ljuto požalila
Porod srca svog, —
Moli Boga, možda će te
Uslišati Bog;
Moli Boga, da me skoro
Skrije grobni hum,
I da mi se dotle s tuge
Ne pomuti um.

Digitized by Google

LII

Hladan vjetar zavija,
Na kišu se sprema,
Nebo skrili oblaci,
Nema sunca, nema;
A u mojoj sobi me
Kruži pustoš niema,
Zalud vapim za tobom,
Nema tebe, nema;
S tuge pjesme sastavljam,
Stara im je tema:
Za uboge pjesnike
Nema sreće, nema.

Digitized by Google

LIII

Ti si vid'la goluba
Salomljenih krila,
Pa si cieli božji dan
Vrlo tužna bila;
Oj, a meni srce si
Slomila već davno,
Te će morat za koj dan
Poginut kukavno;
Ali mene ne žališ,
Već se samo smiešiš,
Ah, ti ne znaš, djevojko,
Koli ljuto griešiš!

Digitized by Google

LIV

Razum srcu prigovara:
Što si uviek puno vaja,
Kad već znaš, da nitko ne zna
Cienit tvojih osjećaja?
Kad već znaš, da tvojoj vjeri
Nevjerom se samo vraća,
Kad već znaš, da tvojoj nadi
Porugom se samo plaća!
Ali srce odgovara:
Svatko radi, kako znade,
A ja ljubim svoj ideal
I bez vjere i bez nade.

Digitized by Google

LV

Da iz sniega proljetnoga
Tko donese jaglac žuti
U cvjetanu ugrijanu,
Morao bi povenuti;
I meni bi tako bilo,
Krasna moja dievo mila,
Da mi rekneš, da si meni
Svoju ljubav poklonila:
Jer bi u raj tim iz pakla
Preniela me nesretnika,
Iza težkih jada bi me
Strla sreća prevelika.

Digitized by Google

LVI

Moja je ljubav sirota,
Tako ju stvori Bog,
Uzalud kuca na vrata
Miloga srca tvog;
Ti joj ga ne ćeš otvorit,
Premda već pada noć,
Užasnom noćnom tamom
Valja joj dalje poć;
Ipak ne polazi sama,
Prati ju očaj ljut,
Lako ćeš opet ju naći,
Suze jój bilježe put.

Digitized by Google

LVII

Na pol slomljen stoji krst
Povrh groba pusta,
A oko njeg porasla
Samo trava gusta;
Nema ruke ljubezne,
Da ga cviećem krasi,
U njemu počivaju
Jadi i užasi;
Ah, i ja sam takav krst,
Moja dievo mlada,
Slomljen stojim vrh groba
Propalih mi nada.

Digitized by Google

LVIII

Kiša pada, trava raste,
Cviet se razvija,
Oj, a meni težka tuga
Srce ubija;
Ono strepi i s očaja
Jurve zamire,
A za suzom na oči mi
Suza navire;
Kiša pada, nebo plače,
Pa će prestati,
Oj, al moje tuge ne će
Nikad nestati.

Digitized by Google

LIX

Primi ljubko, mila dušo,
Ove sitne pjesmice,
Što tol milo pjevaju ti,
Kao male ptičice;
Pjevaju ti, jer je eto
Iza zime najveće
Pod sunašcem oka tvoga
Granulo im proljeće;
Do tebe je sada samo,
Hoće l' skoro prestati,
Ili će ti jošte dugo,
Vrlo dugo pjevati.

Digitized by Google

LX

Vječni zakon zapovieda,
Da se uviek mladi sviet:
Mrtvački se prah i pepel
Prometne u mali cviet;
Pa i polje zapušteno
Samo sobom rodi rod,
Ne njivi ga marna ruka,
Ali ipak nosi plod;
Tako ni moj život ne će
Bez ljubavi zalud proć:
Ostati će moje pjesme,
Kad me grobna skrije noć.

SLOVANSKÁ KNIHOVNA v Praze

Digitized by Google 11. 1927

Kr. sveučilištna knjižara Fr. Suppana
R. F. Auera u Zagrebu.
Skladište papira riečke tvornice
Smitha i Meyniera.
I. hrv. skladište papira, pisaćih i risaćih sprava.

redio izdanje Ivan Broz for. 1.30; uvezano for. 1.60; fino izdanje, uvezano for. 2,80; sa zlatorezom fr. 3.10.

Pjesmarica (velika) od Gj. S. Deželića for. 1.—, uvezana for. 1.25, zlatorezom for. 1.50.

Pjesme od Mede Pucića for. 1.—.

Poletarke, sitne ljubavne pjesme od K. Ostojića for. 1. -.

Političke pjesme od T. Blažeka, 30 nvč.

Poraz baša a zavedenje nizama u Bosni od O. M. Nedića 50 nč.

Pričalice u 8 svezaka, svaki svezak stoji 60 nč. (svi 8 svezaka na jedanput for. 4—) i to:

I. Čarobna frula; II. Guliver kod patuljaka; III. Oberonov rog čudotvorac; IV. Guliver u divova; V. Pepeljuga; VI. Snjeguljica i Ružanka; VII. Genoveva; VIII. Knežić Rskač i mišji kralj.

Prve pjesme od J. Milakovića, Božićnica 20 nč.

Digitized by Google

Kr. sveučilištna knjižara Fr. Suppana
R. F Auera u Zagrebu.
Skladište papira riečke tvornice
Smitha i Meyniera.
I. hrv. skladište papira, pisaćih i risaćih sprava.

Prve pjesme od J. Milakovića, Hrvaćanke 40 nč.
Rukopis kraljodvorski, J. Trnski 50 nč.
Ružmarinke, spjevao August Harambašić 35 nč.
Slobodarke, spjevao August Harambašić for. 1.—.
Slavenska vila od Nenadovića 10 nč.
Slika domaćih i divljih životinja for. 1.20.
Smiljan i Koviljka, spjevao J. Dežman 50 nč.
Smrt Smail-age Čengića od Ivana Mažuranića u krasnom uvezu for. 1.60.
Tisuć i jedna noć, arabske priče sa slikami for. 1.50.
Vlast tmine od L. N. Tolstoja, drama u 5 čina, 40 nč.
Vrtić, pjesme Fr. Kr. Frankopana, izdao I. Kostrenčić for. 1.20.
Zanimive crtice i pripovjedke, 15 nč.
Životinje domaće, pjesme od J. Milakovića 80 nč.
Žumberačke elegije od I. Hranilovića 35 nč.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

J 2982 1
3186110221